

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۵۲۶/۳۷۹۹۸ مورخ ۱۴۰۱/۰۴/۲۹؛

لایحه تصویب مقاوله نامه حق تشکل و مذاکره دسته جمعی

مورخ ۱۹۴۹ (۱۳۲۸) (شماره ۹۸)

مصوب جلسه مورخ بیست و یکم تیر ماه یکهزار و چهارصد و یک مجلس شورای اسلامی در جلسه مورخ ۱۴۰۱/۰۵/۰۵ شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت که به شرح زیر اعلام نظر می گردد:

۱_ در عنوان مصوبه، در ماده واحد و در مقدمه مقاوله نامه، با توجه به درج تاریخ اصلی تصویب مصوبه به صورت میلادی، مغایر اصل ۱۷ قانون اساسی شناخته شد.

۲_ در ماده ۱،

۲_۱_ با توجه به اینکه ترجمه بند ۱ این ماده با متن انگلیسی و فرانسه مقاوله نامه (که بر اساس ماده ۱۶ از اعتبار یکسان برخوردار هستند) تطابق ندارد، مقصود از مفاد بند ۱ ابهام دارد؛ پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

۲_۲_ اطلاق حمایت در بند ۲ نسبت به قسمت اول جزء (الف) (مشروط نمودن اشتغال کارگر به این که نباید عضو اتحادیه ای شود) خلاف شرع شناخته شد.

۲_۳_ اطلاق بند ۲ در جزء (ب)، نسبت به مواردی که امور مذکور شرط شده باشد از جهت لزوم رعایت مفاد شرط و همچنین اطلاق آن نسبت به مواردی که اشتراط نشده باشد از جهت محدود کردن بلاوجه حقوق صاحبان حق، خلاف شرع شناخته شد.

۳_ در ماده ۲،

۳_۱_ در بند ۱، اطلاق «حمایت کافی» از تشکل های کارگری و کارفرمایی در مقابل هرگونه اقدام مداخله گرانه، نسبت به حمایت هایی که مغایر شرع و قوانین باشد، خلاف موازین شرع شناخته شد.

۳_۲_ در بند ۲، استفاده از واژه غیرفارسی «کنترل»، مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی شناخته شد.

۳_۳_ اطلاق ممنوعیت بند ۲، نسبت به مواردی که اقدامات انجام شده با هدف رعایت مصلحت ملزمه یا دفع منکری صورت گیرد، خلاف شرع شناخته شد.

۴_ در ماده ۱۰، در بند ۱، استفاده از واژه غیرفارسی «کنوانسیون»، مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی شناخته شد.

۵_ در ماده ۱۱، بند ۲، با توجه به تغییر اوضاع و احوال، اطلاق التزام به معاهده برای بازه های ده ساله، در

مواردی که بقای مقاوله نامه موجب مفسده یا فوت مصلحت ملزمه ای باشد، خلاف شرع شناخته شد.